

SAKRAMENT NAMASZCZENIA CHORYCH

Dla chrześcijanina choroba i śmierć mogą i powinny być środkami do uświęcania siebie i odkupienia z Chrystusem. Pomaga w tym namaszczenie chorych.

Wierni (szczególnie, krewni i przyjaciele) powinni zachęcać chorych, aby wzywali kapłana, żeby udzielił im namaszczenia chorych.

Kto przyjmuje

Namaszczenie chorych może przyjąć każda osoba ochrzczona, która doszła do używania rozumu i znajduje się w niebezpieczeństwie śmierci z powodu ciężkiej choroby lub starości, której towarzyszy zaawansowane starcze osłabienie.

Pojednanie z Bogiem

Aby otrzymać owoce tego sakramentu, wymaga się uprzedniego pojednania z Bogiem i z Kościołem, przynajmniej w pragnieniu, co jest nierozdzielnie związane z żalem za własne grzechy i z intencją wyświadczenia się z nich, kiedy będzie to możliwe, w sakramencie pokuty. Dlatego Kościół przewiduje, że przed namaszczeniem chorych choremu udziela się sakramentu pokuty i pojednania.

Chęć przyjęcia

Chory powinien mieć intencję przynajmniej domyślną, przyjęcia tego sakramentu. Chory powinien mieć wolę przyjęcia tego sakramentu.

Świadome przyjmowanie

Chociaż namaszczenia chorych można udzielać temu, kto stracił już przytomność, należy się starać, żeby było ono przyjmowane świadomie, żeby chory mógł lepiej przygotować się na przyjęcie łaski sakramentu. Nie powinno się udzielać tego sakramentu osobom, które uparcie trwają w jawnym grzechu śmiertelnym (por. Kodeks Prawa Kanonicznego dalej jako KPK, kan. 1007).

Wielokrotne przyjmowanie

Jeżeli chory, który przyjął namaszczenie chorych, odzyska zdrowie, może w przypadku kolejnej poważnej choroby, przyjąć ten sakrament jeszcze raz. Podczas tej samej choroby można powtarzać sakrament, jeżeli stan chorego ulega zaostrzeniu (por. KPK, kan. 1004 § 2).

Na koniec wreszcie należy mieć na uwadze następujące wskazanie Kościoła: „w wątpliwości, czy chory osiągnął używanie rozumu, czy poważnie choruje albo czy rzeczywiście już umarł, należy udzielić tego sakramentu” (KPK, kan. 1005).

Konieczność tego sakramentu

Przyjęcie sakramentu chorych nie jest konieczne w taki sposób, żeby był on środkiem koniecznym do zbawienia, ale nie powinno się dobrowolnie rezygnować z tego sakramentu. Jeżeli jest to możliwe, należy go przyjąć, dlatego że rezygnacja z niego oznaczałaby odrzucenie pomocy do zbawienia o wielkiej skuteczności. Pozbawienie chorego tej pomocy mogłoby stanowić grzech ciężki.

SKUTKI NAMASZCZENIA CHORYCH

Namaszczenie chorych ofiaruje chrześcijańskiemu wiernemu łaskę uświęcającą. Poza tym szczególnie łaska sakramentalna namaszczenia chorych przynosi jako skutki:

1. najgłębsze zjednoczenie z Chrystusem w Jego odkupieńczej Męce, dla dobra chorego i całego Kościoła (por. Katechizm Kościoła Katolickiego dalej jako Katechizm, 1521-1522; 1532);
2. pociechę, pokój i odwagę do przezwyciężania trudności i cierpień właściwych dla ciężkiej choroby albo dla kruchości starości (por. Katechizm, 1520; 1532);
3. uleczenie z pozostałości grzechu i odpuszczenie grzechów powszednich, jak również śmiertelnych, jeżeli chory żałował za nie, ale nie mógł przyjąć sakramentu pokuty (por. Katechizm, 1520);
4. przywrócenie zdrowia fizycznego, jeżeli taka jest wola Boża (Katechizm, 1520);
5. przygotowanie do przejścia do życia wiecznego. W tym sensie Katechizm Kościoła Katolickiego stwierdza: „Ta łaska [właściwa dla namaszczenia chorych] jest darem Ducha Świętego, który odnawia ufność i wiarę w Boga oraz umacnia przeciw pokusom złego ducha, przeciw pokusie zniechęcenia i trwogi przed śmiercią” (Katechizm, 1520).

(Por. katecheza *Namaszczenie chorych* w: <http://www.opusdei.pl/>)